

iam dudum Syrio madefactus tempora nardo
debueram sertis implicuisse comas.

*

Liber quartus, 1

Te, Messalla, canam, quamquam me cognita virtus
terret: ut infirmae nequeant subsistere vires,
incipiam tamen. at meritas si carmina laudes
deficiant, humilis tantis sim conditor actis,
nec tua praeter te chartis intexere quisquam
facta queat, dictis ut non maiora supersint.
est nobis voluisse satis, nec munera parva
respueris. etiam Phoebos gratissima dona
Cres tulit, et cunctis Baccho iucundior hospes
Icarus, ut puro testantur sidera caelo
Erigoneque Canisque, neget ne longior aetas.
quin etiam Alcides, deus adscensus Olympum,
laeta Molorcheis posuit vestigia tectis,
parvaeque caelestis placavit mica, nec illis
semper inaurato taurus cadit hostia cornu.
hic quoque sit gratus parvos labor, ut tibi possim
inde alios aliosque memor componere versus.

alter dicat opus magni mirabile mundi,
qualis in immenso desederit aere tellus,
qualis et in curvum pontus confluxerit orbem,
et vagus, e terris qua surgere nititur, aer,
huic et contextus passim fluat igneus aether,
pendentique super claudantur ut omnia caelo:
at, quodcumque meae poterunt audere Camenae,
seu tibi par poterunt seu, quod spes abnuit, ultra
sive minus – certeque canent minus –, omne vovemus